

עת"א 70854/11/16 - שלמה ללום, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 70854-11-16 ללום(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	שלמה ללום,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו להשתלב בסבב חופשות.

נימוקי העתירה :

- העותר עבר הליך טיפולי ארוך בבית הסוהר, השתתף בשיחות פרטניות ובפרויקט "יהב", יצא לעשרות חופשות. החופשות הופסקו בחודש 07/2016, בעקבות קבלת מידע מודיעיני בעניינו.
- לאחר הפסקת חופשותיו הגיש העותר עתירה קודמת בעת"א 45966/08/15, שנדחתה.
- אמנם עסקינן בעתירה זהה בעיקרה לעתירה קודמת שהגיש העותר, אולם לא זו בלבד שבעתירתו הקודמת נדונה ספציפית שאלת אישור יציאתו לחופשה לחודש 08/2016 ועסקה גם בהחלטה המנהלית מחודש 10/2016 שדחתה את בקשתו לחופשה, אלא שמאז ההחלטה האחרונה חלפו 3 חודשים.
- המשיבה טעתה, בהסתמכותה על "מידעים שליליים", שאינם מהימנים, לא מוצלבים, אינם עדכניים ולא ניתן להסתמך עליהם.
- ההחלטה המנהלית לוקה בחוסר סבירות קיצוני.

כתב התשובה :

- המשיבה מבקשת להורות על מחיקת העתירה על הסף. ההחלטה המנהלית נשוא העתירה ניתנה ביום 17/11/16. העתירה הוגשה ביום 30/11/16, חודשיים וחצי בלבד לאחר שניתנה החלטה הדוחה עתירה קודמת שעסקה באותו עניין (13/9/16).

- לא חלף מאז ההחלטה הקודמת פרק זמן משמעותי, במיוחד נוכח אופי המידע.
- אין בעובדה שהתקבלה החלטה מנהלית חדשה כדי להוות "שינוי נסיבות", שכן הטעמים לדחיית בקשת העותר הם אותם טעמים.

דין :

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר ממושך של 15.5 שנים, לאחר שהורשע בעבירות של הריגה, עבירות מרמה ועוד.

בעתירה הקודמת עתר העותר נגד ההחלטה המנהלית להפסיק את חופשותיו - החלטה שהתקבלה בעקבות מידעים שליליים בעניינו. החופשה האחרונה אליה יצא העותר היתה ביום 17/7/16. ב"כ העותר טענה אז כי חופשותיו "נסגרו" משום שאדם בשם "זיו" מסר שהעותר מתעסק בפעילות פלילית וכי המידע שהוא מסר איננו אמין, המודיע נאשם בסחר בסמים, משוחרר בתנאים של מעצר בית, מסירת המידע היתה על מנת להימנע מתשלום חוב.

בדיון בעתירה הנוכחית מבקשת ב"כ העותר להסיק מדברי ב"כ המשיבה במסגרת הטיעונים בהליך הקודם, לפיהם **"יש במידעים כדי להצדיק את שלילת החופשות לחודש אוגוסט"**, שהעניין שנדון בעתירה הקודמת התייחס אך ורק לחופשה שהיתה מיועדת להיות בחודש אוגוסט. ב"כ העותר טוענת כך למרות שהיא מצטטת, בהגינות רבה, גם את המשך דבריו של ב"כ המשיבה: **"כמובן שבאי אישור חופשה זו אין בכך להצביע על התקופה בה לא יאושרו חופשות לעותר. העותר, ככל אסיר, יוכל לפנות בבקשה לחופשה, חודשיים לאחר קבלת התשובה השלילית זאת אומרת שכבר בחודש אוגוסט הוא יוכל לפנות בבקשה החדשה"**.

לאחר שבחנתי את הנאמר בפרוטוקול הדיון ואת ההחלטה שניתנה בעתירה הקודמת, אינני מסכים עם הנחת המוצא של ב"כ העותר.

דברי ב"כ המשיבה בדיון בעתירה הקודמת מבטאים את המצב החוקי. זכותו של כל אסיר **לפנות בבקשה** ליציאה לחופשה, כפי שקובעת "פקנ"צ החופשות" - אחת לחודשיים. זכות זו לשוב ולפנות אחת לחודשיים, עומדת לאסיר גם כאשר ההחלטה המנהלית **דוחה** את בקשתו לחופשה. אין לראות בדברי ב"כ המשיבה כהתחייבות שהבקשה המאוחרת שתוגש תיענה בחיוב.

ב"כ המשיבה ציין שם כי ככל שהעותר יגיש בקשה נוספת אזי **"הוא יוכל לפנות בבקשה חדשה שתידון על פי הנהלים ועל פי החומרים שיהיו רלוונטיים לאותו מועד"**.

בהחלטה שדחתה את העתירה הקודמת צוין כי "המידע מצביע על כך שהעותר עוסק בהלוואות בריבית ומאחר ו"הלווה" לא עמד בתשלומים, החליט העותר לדרוש ממנו שילוש הסכום, תוך הפעלת איומים כלפי "הלווה" ובני משפחתו וניסיונות סחיטה ישירים ובאמצעות אחרים... מידע נוסף מעודכן הנושא תאריך 22/8/16 מעיד על התנהלות שלילית ופלילית של העותר מתוך כותלי הכלא. מידע חדש זה איננו קשור למידעים הקשורים ל"זיו"... לחובתו של העותר נצבר, במהלך שהותו בבית הסוהר, חמ"ן שלילי שהביא לניודו לבית סוהר אחר".

העתירה הנוכחית דומה במהותה לעתירה הקודמת שכן גם היא מכוונת נגד ההחלטה שלא לאפשר לו לשוב ולהשתלב בסבב חופשות.

למרות שמדובר בבקשה העוסקת באותו עניין בו עסקה ההחלטה הקודמת, אינני מקבל את טענת ב"כ המשיבה שדין העתירה להדחות על הסף. אני סבור שאין מקום לדחיית העתירה על הסף.

תקנה 4(ג)(4) לתקנות סדרי דין (עתירות אסירים), התש"מ - 1980, מסמיכה את בית המשפט להורות על מחיקת עתירה כולה או מקצתה :

"... (4) התקיימו שני אלה, ובלבד שלא חל שינוי בנסיבות.

(א) עתירה קודמת של העותר בעניין זהה בעיקרו נדחתה בהחלטה שיפוטית.

(ב) טרם חלף פרק זמן משמעותי ממועד מתן ההחלטה השיפוטית האחרונה כאמור בפסקת משנה (א) ובלבד שלא יעלה על שישה חודשים".

מהוראות הסעיף אנו למדים כי "פרק הזמן המשמעותי" הינו תלוי נסיבות של כל מקרה ומקרה, ובכל מקרה פרק הזמן לא יעלה על 6 חודשים.

תקנה 4(ג) שהוספה בתיקון האחרון, נועדה למנוע תופעה של פניות קנטרניות או טורדניות מבלי שמוצה ההליך המנהלי ומבלי שחל "שינוי נסיבות".

אין מקום לעשות שימוש בסעיף זה כאשר האסיר מבקש לתקוף החלטה מנהלית **חדשה**, מאוחרת יותר, המתייחסת לפנייה שלו לרשות המנהלית שנעשתה מכח **זכותו** על פי "פקנ"צ החופשות", **לשוב ולהגיש** בקשה מנהלית אחת לחודשיים והוא מבקש להעביר את ההחלטה המנהלית החדשה תחת ביקורת שיפוטית בדרך של עתירה מנהלית.

סעיף כג1 לפרק ה' ל"פקנ"צ החופשות" קובע:

"א. אסיר שבקשתו לחופשה לא אושרה, למעט בקשה לחופשה מטעמים מיוחדים, יוכל לשוב ולבקש מהגורם המוסמך פעם נוספת בקשה לחופש כעבור חודשיים לפחות ממועד קבלת ההחלטה בבקשתו או ממועד ההחלטה השיפוטית דוחה את עתירתו".

מחיקת עתירה מכוח הוראות תקנה 4(ג) לתקנות, תרוקן מתוכן את הזכות שניתנה לאסיר על פי סעיף כג'1 לפרק ה' ל"פקנ"צ ותפגע בזכותו לעתור נגד ההחלטה המנהלית החדשה.

הוספת סעיף 4(ג) שנעשתה בק"ת תשע"ו מס' 7717 מיום 29/9/16 נועדה למנוע פניות חוזרות ונשנות באותו עניין

והמתייחסות בדרך כלל, להחלטה מנהלית ספציפית אותה מנסים לתקוף שוב ושוב.

ההחלטה המנהלית שנבחנה בעתירה הקודמת היא מיום **11/8/16**, ההחלטה השיפוטית ניתנה ביום **13/9/16**. ההחלטה המנהלית שכנגדה הוגשה העתירה בה אנו דנים הינה מיום **3/11/16**, העתירה הוגשה ביום **30/11/16**. בינתיים התקבלה עתירה מנהלית נוספת ביום **26/1/17** שגם היא דחתה את בקשת העותר לחופשה.

אין מקום למחיקתה של העתירה על הסף, יש לדון בטענות לגופן.

השאלה בה יש להכריע היא, האם הונח בפני הרשות המנהלית המחליטה חומר חדש, האם הצטבר מידע חדש בעניינו של העותר עד מועד הדיון. אם התשובה לכך שלילית, יש לבחון האם "נס לחו" של אותו מידע שהצדיק את ההחלטה המנהלית הראשונה או שהוא עדיין תקף ומצדיק החלטה מנהלית חדשה באותו עניין.

עמדתו המעודכנת של מודיעין שב"ס מיום 25/1/17 איננה ממליצה על חופשה לאסיר. המידעים המודיעיניים הנוספים בעניינו של העותר התקבלו לאחר ההחלטה המנהלית הראשונה, אך לפני ההחלטה השיפוטית הראשונה (דוח ידיעה מס' 2260530, 2260687. כמו כן, ידיעה מס' 16-0325-477 של משטרת ישראל).

ניתן לומר שאין מידע חדש מאז ההחלטה השיפוטית האחרונה .

קעת נותר לדון בשאלה האם אותו מידע ששימש בסיס להחלטות המנהליות הקודמות הוא כזה המצדיק ויכול להוות בסיס גם החלטות המנהליות הנוספות, נשוא העתירה הנוכחית.

משטרת ישראל מתנגדת ליציאת העותר לחופשות.

העותר מסווג לקטגוריה ב/1. לגבי אסירים המשתייכים לקטגוריה זו נקבע בפקנ"צ החופשות שכל יציאה שלהם לחופשה מותנית באישור מודיעין שב"ס ובאישור משטרת ישראל שהם הגורמים המקצועיים הממליצים (פרק ב' סעיף יא' לפקנ"צ 04.40.00)

הלכה מושרשת היא כי חופשה איננה זכות קנויה הנתונה לאסיר אלא פריבילגיה המוענקת לו תוך התחשבות בהתנהגותו ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו (רע"ב 10475/09 פלוני נ' שב"ס, עע"א 6481/01 אלעביד נ' שב"ס).

החלטה בנוגע ליציאתו של אסיר לחופשה היא החלטה מנהלית. ככל ביקורת על החלטת רשות מנהלית, בית המשפט בוחן את סבירותה והאם נפל בה פגם המצדיק התערבות מבלי לשים את שיקול דעתו תחת שיקול דעתה של הרשות המוסמכת (רע"ב 1839/11 סעיד נ' שב"ס, רע"ב 200/16 רחמים סבן נ' מ"י, רע"ב 8267/10 פלוני נ' מ"י).

באשר לתוקפו ותקפותו של המידע המודיעיני, נקבע **ברע"ב 438/15** מפי כב' השופט מזוז כי ראוי לציין שלא נדרש

מידע מודיעיני חדש לדחיית כל בקשה לחופשה. העובדה כי החשש הנשקף לשלום הציבור קיים מזה זמן, אין בה בהכרח, כדי לשלול את תוקפו. משך הזמן לתקופת המידע הוא תלוי נסיבות קונקרטיות בעיני כל אסיר (וראה גם **רע"ב 9990/07 יזרעאלוב נ' מ"י**).

המידע עליו התבססו הגורמים הממליצים ובעקבותיהם התקבלו ההחלטות המנהליות האחרונות הינו מידע על פעילות **מתמשכת** ורוחשת של העותר. זהו מסוג המידעים שלא במהרה יפוג תוקפם. נכון למועד קבלת ההחלטות המנהליות האחרונות ונכון להיום, מדובר עדיין במידע שיש בו כדי להצדיק את ההחלטה המנהלית ולקבוע כי מדובר בהחלטה מנהלית סבירה שאין להתערב בה.

לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.